

PRAKSISOVERSIGT · IMMATERIALRET

Praksisoversigt over brugspligt for varemærker

Reel brug, bevisbyrde og administrativ ophævelse efter varemærkelovens § 10 c

Version 2 Opdateret 16. jul. 2026 29 afgørelser · 2000-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Brugspligten er varemærkerettens korrektiv mod et register fyldt med ubenyttede eneretter: et registreret varemærke skal tages i reel erhvervmæssig brug i Danmark inden fem år efter registreringsprocedurens afslutning og holdes i brug løbende, jf. [varemærkeloven § 10 c](#). Denne praksisoversigt kortlægger, hvordan Patent- og Varemærkestyrelsen og Ankenævnet for Patenter og Varemærker har administreret brugspligten fra 1999 til 2025 – med hovedvægt på administrativ ophævelse efter [§ 25, stk. 1](#) og på brugspligten som forsvar i indsigelses- og ugyldighedssager. Praksis er stram på dokumentationen, men lempelig på mængden: bevisbyrden påhviler indehaveren og skal løftes med dateret, udadvendt materiale knyttet til de konkrete varer, mens selv beskedne salgstal kan udgøre reel brug, når brugen er handelsmæssigt begrundet.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Reel brug forudsætter, at mærket anvendes i overensstemmelse med sin oprindelsesfunktion for at skabe eller bevare en afsætningsmulighed – ikke blot symbolsk for at bevare registreringen.
- 02** Vurderingen er KVALITATIV, ikke kvantitativ: ARKO blev opretholdt på ca. 950 solgte enheder over fem år, fordi importen og markedsføringen havde reel handelsmæssig berettigelse.
- 03** Bevisbyrden for reel brug påhviler INDEHAVEREN, og dokumentationen skal være konkret, dateret og territorielt knyttet til Danmark (eller Unionen for EU-varemærker).
- 04** Brugen skal være UDADVENDT mod markedet: interne varenumre, indkøb af emballage med eget logo og teknisk domæne-omdirigering udgør ikke varemærkemæssig brug.
- 05** Brug af et mærke alene som firmanavn eller "house mark" er ikke brug for de konkrete varer – CVR-registrering af et binavn er i sig selv uden betydning.
- 06** Brug i afvigende form opfylder kun brugspligten, hvis afvigelsen ikke forandrer mærkets særpræg, jf. § 10 c, stk. 4, nr. 1.
- 07** Et FIGURMÆRKE kan som udgangspunkt ikke opretholdes ved brug af mærket som rent ordmærke eller i en væsentligt ændret grafisk form.

- 08 Et ordmærke bevarer derimod som udgangspunkt sin registrering uanset den figurlige udformning, det anvendes i.
- 09 Tilføjelse af et firmanavn til et registreret ordmærke ("GEA Niro") kan udgøre brug af mærket, når det registrerede element bevarer et selvstændigt særpræg i den sammensatte betegnelse.
- 10 Dokumenteret brug for ét specifikt produkt udvides IKKE automatisk til nærmeste overbegreb – SMIL blev ikke opretholdt for "chokolade" på grundlag af brug for "små chokoladestykker med karamelfyld".
- 11 Mærkets VELKENDTHED fritager ikke indehaveren for at dokumentere reel brug for hver enkelt varekategori – OMEGA blev delvis ophævet trods notorisk kendskab.
- 12 Rimelig grund til manglende brug omfatter kun EKSTERNE hindringer uafhængige af indehaverens vilje, fx importforbud, krigshandlinger, manglende myndighedsgodkendelse eller fabriksbrand.
- 13 En selvvalgt paneuropæisk forretningsstrategi og verserende udenlandske varemærketvister udgør IKKE rimelig grund – TERTIANUM blev ophævet i sin helhed.
- 14 For EU-varemærker er det relevante territorium hele Unionen; salg til én forhandler i Bulgarien eller ca. 1,9 mio. kr. i Danmark og Sverige er utilstrækkeligt for et massemarked som beklædning.
- 15 Brug gennem en enkelt importør eller licenstagere kan udgøre reel brug, hvis aftaleforholdet har reel handelsmæssig berettigelse, og brug med indehaverens samtykke ligestilles med indehaverens egen brug.
- 16 3-måneders-reglen i § 25, stk. 3, afskærer kun brug iværksat efter, at indehaveren har fået POSITIVT kendskab til en kommende ophævelsesbegæring – verserende tvister i andre lande er ikke nok.
- 17 Dokumentation dateret EFTER anmodningen om bevis for brug falder uden for den relevante femårsperiode og kan ikke redde registreringen.
- 18 Enhver kan begære administrativ ophævelse efter § 34, stk. 1 – der kræves ingen særlig retlig interesse.
- 19 Manglende reel brug fører til delvis ophævelse efter § 31, når mærket kun er brugt for en del af varefortegnelsen – praksis skærer varefortegnelsen ned til det dokumenterede.
- 20 Fremsættes en brugspligtindsigelse først for Ankenævnet, hjemvises sagen, så styrelsen kan tage stilling som første instans.
- 21 Gebyret for begæring om administrativ ophævelse er hævet fra 2.500 kr. til 3.000 kr. med virkning fra 1. januar 2026.

§ 1 Brugspligtens retlige arkitektur: § 10 c som moderbestemmelse og de fire sanktionsspor

Brugspligten er samlet i [varemærkeloven § 10 c, stk. 1](#), der fastslår, at et registreret varemærke underkastes begrænsninger og sanktioner, hvis indehaveren ikke inden 5 år fra registreringsprocedurens afslutning har gjort reel brug af mærket **her i landet** for de varer eller tjenesteydelser, det er registreret for – eller hvis brugen har været suspenderet i en sammenhængende periode på 5 år. Bestemmelsen er ikke i sig selv en sanktionshjælp, men en moderbestemmelse, der udløser fire selvstændige spor:

Spor	Bestemmelse	Virkning af manglende reel brug
Fortabelse	§ 25, stk. 1	Registreringen fortabes helt eller delvist
Indsigelse	§ 21, stk. 1	Det ældre mærke kan ikke bære indsigelsen
Ugyldighed	§ 35, stk. 3	Begæringen om ugyldighed afvises
Krænkelser	§ 10 d	Forbudsretten bortfalder over for sagsøgte

Femårsfristen løber fra "registreringsprocedurens afslutning", der efter [§ 10 c, stk. 2](#) indtræder, når mærket er registreret efter § 23, eller når en designering af Danmark efter Madridprotokollen er endeligt godkendt. Reglerne gennemfører [artikel 16](#) og [artikel 19](#) i varemærkedirektivet (EU) 2015/2436, hvis ordlyd den danske bestemmelse følger tæt.

Vigtig fælde ved læsning af ældre praksis: paragrafnumrene skiftede med den reform, der trådte i kraft 1. januar 2019. Før reformen lå brugspligten i § 25, ophævelsesgrundene i § 28 og den administrative ophævelse i § 30. Afgørelser som **AN 2005 00003** (SMIL), **AN 2007 00019** (OMEGA) og **AN 2010 00007** (COMPANYS) henviser derfor til "§ 25, § 28, stk. 2 og § 30, stk. 1" om præcis de spørgsmål, der i dag afgøres efter § 10 c, § 25 og § 34. Nyere afgørelser som [22/12715](#) (TERTIANUM) og [24/06625](#) (MEDEX) anvender den nye systematik. Det materielle indhold er derimod i alt væsentligt uændret, og den ældre praksis har fuld vejledende værdi.

LOV

[Varemærkeloven § 10c, stk. 1, 2](#)
[Varemærkeloven § 10d](#)
[Varemærkeloven § 21, stk. 1](#)
[Varemærkeloven § 25, stk. 1](#)
[Varemærkeloven § 35, stk. 3](#)

PRAKSIS	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Stadfæstelse af delvis ophævelse af varemærket MEDEX grundet brugspligt	25.03.2025
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Ophævelse af varemærket TERTIANUM på grund af manglende brug trods påberåbt paneuropæisk strategi	01.08.2023
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Stadfæstelse af delvis ophævelse af varemærket COMPANYS grundet manglende reel brug for varer i klasse 16 og 25	27.09.2011
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Sag om brugspligt og delvis ophævelse af varemærket OMEGA på grund af manglende dokumenteret brug	30.04.2008
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Administrativ ophævelse af varemærket SMIL som følge af manglende brugspligt	22.12.2005

§ 2 Hvad er "reel brug"? Den kvalitative vurdering og lovgivers målestok

Loven definerer ikke "reel brug". Målestokken blev sat allerede i [forarbejderne til den oprindelige varemærkelov](#), hvor lovgiver i bemærkningerne til brugspligtsbestemmelsen skrev:

"Ved »reel brug« forstås, at der er gjort brug af mærket i overensstemmelse med normal markedsføringsmæssig aktivitet indenfor området."

Det er en **relativ** standard – den måles mod branchens normale aktivitetsniveau, ikke mod et absolut mindstemål. Ankenævnet har konsekvent bygget denne standard ud med EU-Domstolens praksis. I [AN 2017 00010](#) (CCDK) sammenfattede nævnet med henvisning til **sag C-40/01 (Ansul)** og **sag C-149/11 (Leno Merken)**, at der ved bedømmelsen skal tages hensyn til

"...navnlig de særlige forhold på det omhandlede marked, arten af de varer eller tjenesteydelser, som er beskyttet af varemærket, det territoriale og kvantitative omfang af brugen samt hyppigheden og regelmæssigheden af brugen."

Den praktiske konsekvens er, at **mængden sjældent er afgørende i sig selv**. Det klareste udtryk er [AN 2017 00018](#) (ARKO), hvor styrelsen havde ophævet mærket i sin helhed, fordi salget af barberprodukter til én enkelt dansk importør var for beskedent. Ankenævnet omgjorde. Det dokumenterede salg over fem år var opgjort til ca. 950 enheder fordelt på aftershave (269), barberskum (210), hud- og håndcremer (329), barbercreme (80) og barbersæbe (32) – men da videresalg til danske detailbutikker og udbud på danske webshops var dokumenteret, havde importen "en reel handelsmæssig berettigelse", og brugen var derfor reel.

Omvendt kan selv betydelige beløb være utilstrækkelige, når markedet er stort nok. I [AN 2017 00010](#) (CCDK) blev et dokumenteret salg på ca. 1,8 mio. kr. i Danmark og ca. 146.000 kr. i Sverige ikke anset for reel brug af et **EU-varemærke** for beklædning – en varekategori kendetegnet ved "ekstrem høj omsætning og et massivt forbrugergrundlag på tværs af alle medlemsstater". Nævnet lagde tillige vægt på, at anmoders egen hjemmeside oplyste, at mærket var "closed down" i 2010, hvilket svækkede påstanden om en fortsat kommerciel satsning.

Et tredje eksempel viser, at **markedsføring alene kan være nok**, når den er reel. I [AN 2009 00003](#) (TRYGG HANSA) udgjorde annoncering i Børsen og Berlingske Tidende med annonceudgifter på over 200.000 kr. reel brug, fordi omkostningerne var betydelige i forhold til kundegrundlaget, og brugen "ikke fremstod som rent symbolsk".

LOV

Varemærkeloven § 10c, stk. 1

Varemærkeloven § 25, stk. 1

PRAKSIS

Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Opretholdelse af varemærket ARKO for barberingsprodukter trods begrænset salg

08.02.2018

Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Administrativ ophævelse af varemærket CCDK: Manglende bevis for reel brug af EU-varemærke

19.01.2018

Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Varemærkesag om TRYGG HANSA: Reel brug og 3-måneders-reglen ved administrativ ophævelse

27.10.2009

Bevisbyrden påhviler indehaveren – og kravene til dokumentationen er skarpe

§ 3

Systematikken i [§ 21, stk. 1](#), [§ 25](#) og [§ 35, stk. 1](#) placerer entydigt bevisbyrden hos **indehaveren af det ældre mærke**. Konsekvensen af ikke at løfte den er hård: efter [§ 35, stk. 3](#), *afvises* en begæring om ugyldighed, og efter [§ 21, stk. 1](#), tager styrelsen ikke indsigelsen til følge.

Praksis viser fire tilbagevendende dokumentationsfejl:

- **Udaterede eller forkert daterede bilag.** I [AN 2001 00074](#) og den parallelle [AN 2001 00073](#) (PLUS Forsikring) bestod dokumentationen i to **udaterede kuverter** plus en direktørerklæring om, at de var udsendt på Fyn i 1. kvartal 1999. Mærket blev ophævet i sin helhed. Efterfølgende erklæringer fra reklamebureau og trykkeri kunne ikke reparere den manglende oprindelige datering.

- **Materiale dateret efter skæringstidspunktet.** I [AN 2005 00055](#) (PREH BLUECOMM) fastholdt styrelsen, at brugspligten ikke var opfyldt for klasse 9, netop fordi de fremsendte fakturaer var dateret **efter** anmodningen om dokumentation.
- **Manglende kobling mellem bilag og mærke.** I [24-08043](#) (NIRO mod NVIRO) vedrørte en kontrakt et produkt benævnt "One GEA Spray Drying Plant Type Versatile SD™" – ikke et NIRO-produkt. I en miljøgodkendelse på 43 sider optrådte "NIRO" kun én gang.
- **Manglende dokumentation for udbredelse.** Samme sag: instruktionsmanualer kunne ikke i sig selv dokumentere reel brug, fordi der manglede oplysninger om, i hvilket omfang de var distribueret til omsætningskredsen – kun tre (potentielle) kunder var dokumenteret i perioden.

Ankenævnet stadfæstede i **NIRO mod NVIRO** med denne formulering:

"Ankenævnet bemærker indledningsvist, at det kan tiltræde styrelsens afgørelse af 19. juni 2024, herunder styrelsens vurdering af, at det materiale, som klager fremsendte til brug for styrelsens behandling af sagen, ikke udgør tilstrækkelig dokumentation for reel brug af varemærket NIRO <w> her i landet i den relevante periode, således som dette er forudsat i varemærkelovens § 10 c og varemærkeforordningens artikel 18, stk. 1."

Modsat viser [AN 1999 00002](#) (GULD TÅ), hvordan bevisbyrden **løftes**: fakturaer til kunder 1993-1997, fakturaer på indkøb af tusindvis af lukkeetiketter påtrykt GULD TÅ, kundeerklæringer om køb og videresalg samt vareprøver. At overdragelsen af mærket formelt først blev meddelt myndigheden efter ophævelsesbegæringens dato, ændrede intet, da den faktiske brug var veldokumenteret. Registreringen blev dog begrænset til "strikkede strømper og sokker". Tilsvarende førte dokumenteret reel brug til opretholdelse i [AN 1998 00893 \(V 11/98\)](#) (GALLERY).

LOV	Varemærkeloven § 21, stk. 1	Varemærkeloven § 25, stk. 1	Varemærkeloven § 35, stk. 1, 3
PRAKSIS	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · NIRO mod NVIRO: Ankenævnet stadfæster afvisning af indsigelse, da brugspligt ikke var dokumenteret		
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · PREH BLUECOMM og BLUECOM: Forvekslelighed og betydningen af et varemærkes velkendthed		
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Administrativ ophævelse af figurmærket "PLUS Forsikring" som følge af manglende dokumentation for reel brug		
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Ophævelse af figurmærket PLUS Forsikring grundet manglende reel brug		
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Dokumentation for reel brug af varemærket GALLERY fører til opretholdelse af registrering		
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · GULD TÅ-varemærket opretholdt trods ophævelsesbegæring – brugspligt dokumenteret via fakturaer og kundeerklæringer		

§ 4 Brugen skal vende UDAD mod markedet – hvad der ikke tæller som varemærkemæssig brug

Den mest markante linje i APV's praksis er kravet om, at brugen skal være **udadvendt**: den skal møde omsætningskredsen med henblik på at skabe eller bevare afsætning. Fire afgørelser tegner grænsen.

Interne varenumre er ikke brug. I [AN 2010 00007](#) (COMPANY'S) argumenterede IC Company's for, at varenumre indledt med "COM" i koncernens transaktionssystem dokumenterede brug for bæltter, tasker og fodtøj. Styrelsen afviste:

"Selvom den indledende del af varenumrene, 'COM', måtte betragtes som en reference til varemærket COMPANY'S, så viser en sådan rent intern brug ikke, at mærket har været anvendt på en sådan måde, der i branchen for 'beklædningsgenstande' må anses for at være begrundet i ønsket om at fastholde eller erhverve markedsandele for varemærket."

Emballage med eget logo er ikke brug for emballagen. Samme sag: indkøb af gavepapir og poser mærket COMPANY'S dokumenterede ikke brug for klasse 16 (papirvarer). Det var et element i udøvelsen af *detaillhandelstjenesteydelsen* – ikke salg af en selvstændig vare. Bemærkelsesværdigt er, at modparten under ankesagen selv erklærede sig enig i, at brugen var bevist og bad nævnet omgøre – men styrelsen fastholdt sin vurdering **trods parternes enighed**, og Ankenævnet stadfæstede. Brugspligten er dermed ikke fuldt ud undergivet parternes rådighed.

Teknisk domæne-omdirigering er ikke brug. I [AN 2017 00007](#) (BILLIGSPORT) ejede indehaveren domænet billigsport.com, som viderestillede til webshoppen billigsport24.dk. Nævnet udtalte:

"Den omstændighed, at domænenavnet billigsport.com er blevet anvendt til at omdirigere internetbrugere til hjemmesiden www.billigsport24.dk, indebærer ikke, at mærket BILLIGSPORT er blevet brugt som varemærke. Brugen har udelukkende fungeret som en teknisk mekanisme til at føre internetbrugeren videre..."

Firmanavn og "house mark" er ikke brug for varerne. I [AN 2011 00014](#) (Havremøllen mod HavneMøllerne) fandt styrelsen materialets mangel bestående i, at det

"kun i begrænset omfang [viser] mærket HAVNEMØLLERNE anvendt som et selvstændigt varemærke på produkterne og ikke primært som navn på virksomheden, hvorfra produkterne sælges."

Produkterne blev reelt solgt under mærkerne Amo, Gluten og Kornkammeret. I [24-08043](#) (NIRO) blev det tilsvarende gjort gældende med henvisning til **sag C-17/06 (Céline)**, at den blotte CVR-registrering af "Niro A/S" som binavn ikke i sig selv udgør varemærkeretlig brug.

Reklamemateriale er brug for det, der reklameres for – ikke for materialet selv. I [AN 2007 00019](#) (OMEGA) blev indsendte kataloger anset for reklamemateriale for ure – ikke for selvstændig erhvervsmæssig brug for "publikationer" i klasse 16.

LOV

Varemærkeloven § 10c, stk. 1

Varemærkeloven § 25, stk. 1

PRAKSIS

Ankenævnet for Patenter og Varemærker · NIRO mod NVIRO: Ankenævnet stadfæster afvisning af indsigelse, da brugspligt ikke var dokumenteret 02.12.2025

Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Administrativ ophævelse af varemærket BILLIGSPORT på grund af manglende reel brug 06.11.2017

Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Ankenævnet for Patenter og Varemærker stadfæster afslag på ophævelse af varemærket Havremøllen grundet manglende forvekslelighed 12.12.2011

Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Stadfæstelse af delvis ophævelse af varemærket COMPANY'S grundet manglende reel brug for varer i klasse 16 og 25 27.09.2011

Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Sag om brugspligt og delvis ophævelse af varemærket OMEGA på grund af manglende dokumenteret brug 30.04.2008

Brug i afvigende form: den asymmetriske behandling af ordmærker og figurmærker

§ 5

Efter § 10 c, stk. 4, nr. 1 tæller som brug også

"Brug af varemærket i en form, der kun ved elementer, der ikke forandrer mærkets særpræg, afviger fra den form, hvori det blev registreret..."

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 16, stk. 5, litra a. Praksis er markant **asymmetrisk** afhængigt af mærketypen. Styrelsen formulerede princippet skarpt i PLUS Forsikring-sagerne: mens et ordmærke kan opretholdes uanset figurlig udformning, kan et figurmærke som udgangspunkt ikke opretholdes alene ved brug som ordmærke eller selskabsnavn.

I AN 2001 00074 og AN 2001 00073 (PLUS Forsikring) konstaterede styrelsen:

"Det indsendte dokumentationsmateriale viser i øvrigt varemærket brugt som figurmærke i en væsentlig anden form end det registrerede mærke eller som ordmærke."

Indehaverens argumenter – herunder henvisning til Højesterets ELLE-BELLE-dom og Sø- og Handelsrettens SYVSOVER-dom – kunne ikke bære, og begge registreringer blev ophævet i deres helhed. Samme princip bar AN 2002 00016 (EURO FOOD), hvor kun en lille del af det omfattende bilagsmateriale viste mærket anvendt i den registrerede typografi med den karakteristiske ramme. Registreringen overlevede alene for frisk fisk, røgede fiskeriprodukter og rejer i lage.

AN 2017 00007 (BILLIGSPORT) viser den omvendte konstellation – et **ordmærke** brugt i en figurlig sammensætning. Indehaveren anvendte figurmærket "billigsport24.dk" med et bold-element og gjorde gældende, at "24" og ".dk" var rent beskrivende tilføjelser. Nævnet afviste: helhedsindtrykket blev påvirket markant af tidsangivelsen "24" og domæne-endelsen ".dk", således at mærket blev brugt i en form, der **afveg væsentligt** fra det registrerede ordmærke. At tilføjede elementer isoleret set er beskrivende, er altså ikke i sig selv nok.

Grænsen den anden vej blev trukket i 24-08043 (NIRO), hvor styrelsen – med henvisning til nævnets egen afgørelse AN 2015 00035 (Ferrero Rocher) og Rettens dom i T-324/09 (Friboi) – anerkendte, at brug af "GEA Niro" kunne udgøre brug af det registrerede mærke NIRO, **når NIRO bevarede et selvstændigt særpræg i den sammensatte betegnelse**. Tilføjelse af et koncernnavn forandrer altså ikke nødvendigvis særpræget. Sagen faldt derfor ikke på formen, men på dokumentationens omfang.

En beslægtet, men adskilt, problemstilling er den formelle ændring af et registreret mærke efter § 24. Her er praksis strengere end ved brugspligtvurderingen – klageren i PLUS Forsikring gjorde netop gældende, at de to standarder ikke er identiske.

LOV

VaremærkeLoven § 10c, stk. 4

VaremærkeLoven § 24

PRAKSIS

Ankenævnet for Patenter og Varemærker · NIRO mod NVIRO: Ankenævnet stadfæster afvisning af indsigelse, da brugspligt ikke var dokumenteret 02.12.2025

Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Administrativ ophævelse af varemærket BILLIGSPORT på grund af manglende reel brug 06.11.2017

Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Administrativ ophævelse af figurmærket EURO FOOD på grund af manglende brug 02.06.2003

Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Administrativ ophævelse af figurmærket "PLUS Forsikring" som følge af manglende dokumentation for reel brug	05.11.2002
Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Ophævelse af figurmærket PLUS Forsikring grundet manglende reel brug	05.11.2002

Vare- og tjenesteydelsesbindingen: overbegreber udvides ikke automatisk

Brugspligten er knyttet til **de konkrete varer**, mærket er registreret for. Dokumenteret brug for ét specifikt produkt smitter ikke automatisk af på det nærmeste overbegreb. Lovgiver anerkendte allerede i forarbejderne, at grænsen måtte findes i praksis:

"Hvor konkret varearten skal angives, må afklares i praksis, idet man i nogle tilfælde bør acceptere, at registreringen opretholdes for et overbegreb, eksempelvis »lægemidler«, selv om varemærket kun anvendes for et bestemt lægemiddel."

APV har administreret denne åbning **restriktivt**. Ledsagen er [AN 2005 00003](#) (SMIL), hvor Kraft Foods havde dokumenteret brug for "små chokoladestykker med karamelfyld" og ønskede registreringen opretholdt for i det mindste "chokolade og konfekturvarer". Nævnet afviste:

"Det tiltrædes, at indehaver ikke har dokumenteret SMIL brugt for andet end »små chokoladestykker med karamelfyld«. Herefter og i det ankenævnet ligeledes tiltrædes, at der ikke er grundlag for at opretholde varemærket for »chokolade« - det nærmeste overbegreb – stadfæstes den påklagede afgørelse."

Nævnet afviste udtrykkeligt, at ToldSkats afgiftsmæssige klassifikation af produkterne som "chokolade" eller generelle betegnelser i fakturaer og ordrelister kunne udvide beskyttelsen. Styrelsen begrundede sin linje med hensynet til ikke at blokere registeret med ubenyttede rettigheder.

Samme resultat i [AN 2009 00003](#) (TRYGG HANSA): reel brug var godtgjort, men kun for et snævert segment. Nævnet afviste at opretholde det generelle overbegreb "forsikringsvirksomhed" og begrænsede registreringen til

"Forsikringsvirksomhed, nemlig forsikring af fritidshuse" i klasse 36.

Begrænsningen var nødvendig "for at tilgodese hensynet til tredjemand".

Velkendthed fritager ikke. [AN 2007 00019](#) og den parallelle [AN 2007 00020](#) (OMEGA) angik en registrering fra 1951 med en meget bred varefortegnelse. Trods mærkets notoriske velkendthed fastslog styrelsen, at velkendthed ikke fritager indehaveren for bevisbyrden for reel brug for hver enkelt varekategori:

Klasse	Dokumenteret brug	Resultat
9	Måleapparater til sportsbrug	Begrænset til sportsmåleapparater
14	Ure, urværker og dele	Opretholdt for ure og tilbehør; ophævet for bijouteri og penduler
16	Kun kataloger (reklamemateriale)	Begrænset til trykte publikationer om sportsmåleudstyr

Delvis ophævelse er dermed hovedreglen frem for undtagelsen. Hjemlen findes i dag i [§ 31](#), hvorefter varemærkeretten kun fortæbes for de varer, hvor fortabelsesgrunden foreligger. Samme mekanik ses i [AN 2012](#)

00026 (CENTER), [AN 2017 00018](#) (ARKO – opretholdt alene for "præparater til brug forud for barbering" og "aftershavepræparater") og senest [24/06625](#) (MEDEX), hvor Ankenævnet i marts 2025 stadfæstede en delvis ophævelse med udtrykkelig hjemmel i § 10 c, stk. 1, § 25, stk. 1 og § 31.

Hvor brugen slet ikke kan henføres til nogen del af varefortegnelsen, ophæves registreringen i sin helhed – jf. [AN 2004 00006](#) (LIVING), [AN 2004 00007](#) (LIVING OF SCANDINAVIA) og [AN 2014 00026](#) (L'ITALIANA pasta ZARA).

LOV	Varemærkeloven § 10c, stk. 1	Varemærkeloven § 25, stk. 1	Varemærkeloven § 31
PRAKSIS	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Stadfæstelse af delvis ophævelse af varemærket MEDEX grundet brugspligt		
			25.03.2025
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Opretholdelse af varemærket ARKO for barberingsprodukter trods begrænset salg		
			08.02.2018
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Administrativ ophævelse af varemærket "L'ITALIANA pasta ZARA" grundet manglende reel brug		
			24.02.2015
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Delvis ophævelse af varemærket CENTER grundet manglende reel brug		
			25.04.2013
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Varemærkesag om TRYGG HANSA: Reel brug og 3-måneders-reglen ved administrativ ophævelse		
			27.10.2009
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Sag om brugspligt og delvis ophævelse af varemærket OMEGA på grund af manglende dokumenteret brug		
			30.04.2008
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Administrativ ophævelse af figurmærket OMEGA på grund af manglende brugspligt for dele af varefortegnelsen		
			30.04.2008
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Administrativ ophævelse af varemærket SMIL som følge af manglende brugspligt		
			22.12.2005
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Administrativ ophævelse af varemærket LIVING grundet manglende dokumentation for reel brug		
			21.12.2004
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Administrativ ophævelse af varemærket LIVING OF SCANDINAVIA grundet manglende dokumentation for brug		
			21.12.2004

Rimelig grund til manglende brug: kun eksterne hindringer uafhængige af indehaverens vilje

[§ 10 c, stk. 1](#) og [§ 25, stk. 1](#) fritager indehaveren, hvis der foreligger "rimelig grund" til den manglende brug. Undtagelsen er snæver. Lovgiver angav rammen allerede i forarbejderne:

"»Rimelig grund« til, at brug ikke har fundet sted, kan f.eks. være forhold, som rammer branchen som helhed, såsom importforbud eller krigshandlinger, eller individuelle forhold såsom manglende myndighedsgodkendelse af et produkt eller utilsigtede produktionsstandsninger som følge af fabriksbrand."

Fællesnævneren er, at hindringen skal være **ekstern** og uafhængig af indehaverens vilje. Den førende danske afgørelse er [22/12715](#) (TERTIANUM) fra august 2023. Indehaveren erkendte, at mærket ikke havde været brugt i Danmark i perioden 9. april 2016 – 9. april 2021, men påberåbte sig tre grunde: verserende varemærketvister i Tyskland og ved EUIPO siden 2016, en paneuropæisk strategi der krævede juridisk sikkerhed overalt i Europa før markedsindtrængen, samt sektorspecifikke hindringer (plejehjem kræver tunge investeringer og lange myndighedsgodkendelser).

Styrelsen afviste alle tre med henvisning til EU-Domstolens praksis:

"...det alene er hindringer, som har en tilstrækkelig direkte forbindelse med et varemærke, der gør brugen heraf umulig eller uformuftig, og som gør sig gældende uafhængigt af denne varemærkeindehavers hensigter, kan anses for »skellig grund til manglende brug«..."

Ankenævnet stadfæstede med henvisning til **sag C-234/06 P (BAINBRIDGE)** og **sag C-246/05 (HÄUPL)** og konkluderede i tre led:

1. De verserende retstvister i andre jurisdiktioner udgjorde ikke en relevant hindring for brug i **Danmark**, da der ikke verserede sager mellem parterne her ud over selve ophævelsessagen.
2. Den manglende brug var ikke begrundet i forsinkede myndighedsgodkendelser eller andre objektive forhold, men beroede på indehaverens **egne strategiske overvejelser** – der var ikke fremlagt dokumentation for ét eneste forberedende skridt i Danmark, fx ansøgning om byggetilladelse.
3. En selvvalgt "paneuropæisk strategi" er ikke en ekstern omstændighed uafhængig af indehaverens vilje.

To yderligere argumenter vejede imod indehaveren: der var forløbet **ti år** fra registreringen i 2006 til konflikternes start i 2016, og indehaveren brugte fortsat mærket i Schweiz trods de europæiske tvister. Registreringen blev ophævet i sin helhed for Danmark.

Afgørelsen er den klareste danske markering af, at forretningsmæssig forsigtighed – hvor rationel den end måtte være – ikke er en retlig undskyldning for at parkere et mærke i registeret.

LOV

Varemærkeloven § 10c, stk. 1

Varemærkeloven § 25, stk. 1

PRAKSIS

Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Ophævelse af varemærket TERTIANUM på grund af manglende brug trods påberåbt paneuropæisk strategi

01.08.2023

§ 8 EU-varemærker: brugen måles mod hele Unionen, ikke mod ét medlemsland

Når det ældre mærke er et **EU-varemærke**, skifter det territoriale målestok. [§ 21, stk. 3](#) og [§ 35, stk. 5](#) bestemmer, at den reelle brug i så fald skal vurderes i overensstemmelse med [artikel 18 i EU-varemærkeforordningen](#). Vurderingen bygger på **sag C-149/11 (Leno Marken)**, hvorefter landegrænser i sig selv er uden betydning – men markedets samlede størrelse er det ikke.

To afgørelser sætter niveauet, og begge går indehaveren imod:

AN 2015 00025 (JUMPMAN mod JUMP). Styrelsen havde delvis ophævet Nikes JUMPMAN på grundlag af indsigers EU-mærke JUMP, hvis brug var dokumenteret ved fakturaer for salg af sportssko til én forhandler i Sofia i perioden maj 2012 – august 2013. Ankenævnet omgjorde:

"Ankenævnet finder på den baggrund, at den meget begrænsede territoriale, tidsmæssige og kvantitative brug af indklagedes varemærke ikke udgør 'reel brug af EF-varemærket inden for Fællesskabet'."

Nævnet lagde afgørende vægt på, at fodtøj er et almindeligt forbrugsgode rettet mod hele EU's befolkning på et marked præget af meget stor omsætning. JUMPMAN blev opretholdt i sin helhed – **uden** at nævnet overhovedet nåede frem til at vurdere forvekslingsrisikoen.

AN 2017 00010 (CCDK). Et dokumenteret salg på ca. 1,9 mio. kr. til COOP Nonfood i Danmark og Ge-kås AB i Sverige i 2012-2014 var utilstrækkeligt for et EU-varemærke for beklædning. Ophævelsesbegæringen mod det yngre identiske danske mærke blev derfor afvist.

Mønstret er, at **den, der angriber med et EU-varemærke, ofte ender med at tabe på sin egen brugspligt.** Det gælder også, når mærket bruges uden for Unionen: i [24-08043](#) (NIRO) vedrørte en kontrakt om et "GEA Niro Agglomeration plant" en kunde **uden for** det relevante territorium (Danmark/EU) og faldt derfor ud af vurderingen med udtrykkelig henvisning til Leno Marken.

En vigtig modsætning findes i [AN 2018 00015](#) (THINK POSITIVE): indsigeren havde kun dokumenteret reel brug for "fodtøj", ikke for "tasker" – men da brugspligten for EU-varemærket **Think!** endnu ikke var indtrådt, kunne netop dette mærke påberåbes for **samtlig**e registrerede varer og tjenesteydelser. Timingen af femårsfristen kan altså i sig selv afgøre sagen.

LOV	Varemærkeloven § 21, stk. 3	Varemærkeloven § 35, stk. 5	
PRAKSIS	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · NIRO mod NVIRO: Ankenævnet stadfæster afvisning af indsigelse, da brugspligt ikke var dokumenteret		02.12.2025
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Indsigelse mod varemærket THINK POSITIVE grundet forvekslelighed med det ældre varemærke Think!		27.02.2019
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Administrativ ophævelse af varemærket CCDK: Manglende bevis for reel brug af EU-varemærke		19.01.2018
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Varemærket JUMPMAN opretholdes da modstående EU-varemærke JUMP ikke dokumenterede reel brug i Fællesskabet		12.04.2016

§ 9 Brug gennem tredjemand: importør, licenstagere og samtykke

Efter [§ 10 c, stk. 5](#) ligestilles brug af et varemærke **med indehaverens samtykke** med indehaverens egen brug – svarende til [direktivets artikel 16, stk. 6](#). Forarbejderne bemærkede, at den omhandlede brug "normalt [vil] være en licenstagers brug af varemærket".

Den centrale danske afgørelse om **enkelt-importør-scenariet** er [AN 2017 00018](#) (ARKO). Den tyrkiske indehaver Evyap Sabun solgte udelukkende til én dansk aftager, Viola ApS. Styrelsen ophævede i første omgang mærket i sin helhed, bl.a. fordi der manglede bevis for videresalg til de endelige forbrugere. Under ankesagen fremlagde indehaveren videresalgsskemaer fra Viola ApS til danske detailbutikker og basarer (Vestegnen Bazar, Grøn Verden ApS, Asia Bazar), udskrifter fra WayBack Machine der viste udbud på thegoodstuffshop.dk og proshave.dk, samt butiksfotos. Ankenævnet omgjorde med direkte citat fra **sag C-259/02 (Laboratoire de la mer)**:

"den omstændighed, at varemærket anvendes af en enkelt kunde, der importerer varerne, for hvilke varemærket er registreret, [kan] være tilstrækkelig til at godtgøre, at en sådan brug er reel, såfremt det fremgår, at denne import har en reel handelsmæssig berettigelse for varemærkeindehaveren."

Modpartens argument om, at salget var begrænset til et specifikt tyrkisk miljø og derfor ikke udgjorde brug "på det danske marked som helhed", blev afvist. **Nichebrug er reel brug**, når den er handelsmæssigt begrundet.

Brug i henhold til en overdragelses- eller produktionsaftale tæller tilsvarende. I [AN 1999 00002](#) (GULD TÅ) lagde nævnet afgørende vægt på, at indehaveren havde brugt mærket uafbrudt siden 1991 i **henhold til aftale med overdrageren** – også selvom den formelle notering af overdragelsen først skete

efter ophævelsesbegæringens dato. Klagerens argument om, at betegnelsen "Strømpfabrikken Guld-Tå" i fakturaernes brevhoved blot var brug som bifirmanavn, blev ikke tillagt afgørende vægt, da lukkeetiketter og kundeerklæringer viste varemærkemæssig brug på selve varerne.

Grænsen ligger, hvor tredjemandsbrugen ikke kan henføres til indehaveren eller ikke er varemærkemæssig. I [AN 2010 00007](#) (COMPANYS) bemærkede styrelsen, at klagerens eget markedsføringsmateriale refererede til en række **eksterne** varemærker (Tiger, Designers Remix, by Malene Birger), men ikke til COMPANYS som produktmærke for de pågældende varer.

LOV	Varemærkeloven § 10c, stk. 5	
PRAKSIS	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Opretholdelse af varemærket ARKO for barberingsprodukter trods begrænset salg	08.02.2018
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Stadfæstelse af delvis ophævelse af varemærket COMPANYS grundet manglende reel brug for varer i klasse 16 og 25	27.09.2011
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · GULD TÅ-varemærket opretholdt trods ophævelsesbegæring – brugspligt dokumenteret via fakturaer og kundeerklæringer	30.06.2000

§ 10 Timingen af brugen: reparationsvinduet i § 25, stk. 2, og 3-måneders-reglen i stk. 3

[§ 25](#) indeholder en finkalibreret timing-mekanik i tre lag:

- **Stk. 1** – fortabelse ved manglende reel brug i en sammenhængende 5-årsperiode.
- **Stk. 2** – et **reparationsvindue**: der kan ikke fremsættes begæring om fortabelse, hvis reel brug påbegyndes eller genoptages i tiden mellem 5-årsperiodens udløb og begæringens indgivelse.
- **Stk. 3** – en **modgift mod proforma-brug**: påbegyndelse eller genoptagelse inden for de sidste **3 måneder** før begæringen tages ikke i betragtning, hvis forberedelserne først blev indledt, efter at indehaveren havde fået kendskab til, at der eventuelt ville blive indgivet begæring. Perioden begynder tidligst ved udløbet af den sammenhængende 5-årsperiode.

Den ledende danske fortolkning er [AN 2009 00003](#) (TRYGG HANSA). Trygvesta gjorde gældende, at indehaveren Repono Holding AB havde indstillet brugen i 1999, da den danske filial lukkede, og at annonceringen i Børsen og Berlingske Tidende den 30. august 2005 var **proformabrug i ond tro** for at afværge en ophævelsesbegæring. Til støtte herfor pegede Trygvesta på verserende konflikter i Norge og indsigelsessager i Danmark om lignende mærker.

Ankenævnet afviste at anvende 3-måneders-reglen. Afgørende var, at

*det ikke var bevist, at indehaveren havde **positivt kendskab** til den kommende ophævelsesbegæring på tidspunktet for annonceringens forberedelse.*

Generel viden om et konfliktfyldt forhold til modparten – herunder verserende sager i andre lande og indsigelsessager om andre mærker – er altså **ikke nok**. Der kræves et konkret, faktisk kendskab til, at netop dette mærke står for skud. Reglen er dermed en snæver undtagelse, der reelt kun rammer den indehaver, der er blevet varslet.

Dokumentationens datering har derimod betydning i to andre retninger. Materiale dateret **efter** anmodningen om bevis for brug falder uden for den relevante periode og tæller ikke – jf. [AN 2005 00055](#) (PREH BLUECOMM), hvor styrelsen fastholdt manglende brugspligt for klasse 9 netop af den grund. Og i [24-08043](#) (NIRO) blev store dele af materialet frasorteret som udateret eller dateret uden for den relevante periode (2012, 2013, 2023 og 2024) – kun fire vejledninger fra 2018 og 2021 samt to brochurer oplyst til 2020 blev overhovedet anset for relevante.

I [AN 2009 00003](#) blev korrespondance om skader i perioden 2001-2005 desuden karakteriseret som **intern brug uden markedsføringsværdi**, mens policer og fakturaer fra 2006 – altså efter begæringen – kunne bekræfte den fortsatte brug som understøttende bevis.

LOV

Varemærkeloven § 25, stk. 1-3

PRAKSIS

Ankenævnet for Patenter og Varemærker · NIRO mod NVIRO: Ankenævnet stadfæster afvisning af indsigelse, da brugspligt ikke var dokumenteret 02.12.2025

Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Varemærkesag om TRYGG HANSA: Reel brug og 3-måneders-reglen ved administrativ ophævelse 27.10.2009

Ankenævnet for Patenter og Varemærker · PREH BLUECOMM og BLUECOM: Forvekslelighed og betydningen af et varemærkes velkendthed 30.11.2006

Brugspligten som våben og forsvar: indsigelse, ugyldighed og krænkelse

§ 11

Brugspligten er ikke kun et selvstændigt angreb via [§ 25](#). Den er i mindst lige så høj grad et **forsvar**, som en yngre mærkeindehaver kan mobilisere, når han bliver angrebet.

I **indsigelsessager** bestemmer [§ 21, stk. 1](#), at indsigeren **på anmodning fra ansøgeren** skal dokumentere reel brug, hvis femårsperioden var udløbet på det yngre mærkes ansøgnings- eller prioritetsdato. Sker det ikke, tager styrelsen "ikke påstanden om krænkelse af det ældre varemærke til følge". Efter stk. 2 anses det ældre mærke ved delvis brug kun for registreret for den brugte del.

Mekanismen er slagkraftig. I [24-08043](#) (NIRO mod NVIRO) fra december 2025 blev GEA Groups indsigelse afvist alene på brugspligten – der blev **aldrig** foretaget en materiel vurdering af forvekslelighed mellem NVIRO og NIRO. Samme mønster i [24/06719](#) (DSI DANTECH), hvor Dantech ApS' indsigelse blev afvist, fordi dokumentationen for både brugspligt og ibrugtagen ret var utilstrækkelig, og i [AN 2015 00025](#) (JUMPMAN).

Men forsvaret kan også slå fejl og vende sagen. I [AN 2002 00056](#) og [AN 2002 00057](#) (BO BEDRE) afviste styrelsen oprindeligt Bonniers' indsigelse, netop fordi brugspligten ikke ansås for opfyldt. Under ankesagen fremlagde Bonniers dokumentation for 40 års udgivelse, oplagstal omkring 100.000 og et samlet salg på ca. 50 mio. eksemplarer – hvorefter styrelsen **skiftede standpunkt**, erkendte at brugspligten var opfyldt for magasiner i klasse 16, og at mærket var velkendt:

"Klagers mærke BO BEDRE må anses som velkendt i Danmark... Styrelsen har i den forbindelse lagt vægt på, at salgstillene og markedsføringstiltagene omkring BO BEDRE stort set har været uændrede fra 1992 til 2001."

Registreringen blev herefter nægtet for ejendomsmægler- og arkitektvirksomhed.

Ved fremsættelsestidspunktet gælder en instansregel. Fremsættes brugspligtindsigelsen først for Ankenævnet, hjemvises sagen. Det skete i [AN 2016 00022](#) (THINK POSITIVE), hvor DK Company først

under anken gjorde gældende, at indsigeren ikke havde dokumenteret reel brug af de ældre THINK-mærker – nævnet hjemviste, så styrelsen kunne tage stilling som første instans. Samme greb anvendtes i [24/03188](#) (AVANT Denmark) fra oktober 2024, hvor sagen blev hjemvist efter en modpåstand om manglende reel brug, med henvisning til bl.a. [§ 10 d](#) og [§ 21, stk. 3](#).

I **krænkelsessager** giver [§ 10 d](#) sagsøgte samme værn: indehaveren har kun ret til at forbyde anvendelsen af et tegn, i det omfang rettighederne ikke kan fortabes efter [§ 25](#) på tidspunktet for sagsanlægget, og skal på sagsøgtes anmodning dokumentere reel brug i femårsperioden forud for sagsanlægget.

LOV	Varemærkeloven § 10d	Varemærkeloven § 21, stk. 1-3	Varemærkeloven § 35, stk. 1-4
PRAKSIS	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · NIRO mod NVIRO: Ankenævnet stadfæster afvisning af indsigelse, da brugspligt ikke var dokumenteret 02.12.2025 Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Dantech ApS' indsigelse mod varemærket DSI DANTECH afvist – dokumentation for brugspligt og ibrugtagen ret til DANTECH utilstrækkelig (AN 2024 00010) 17.09.2025 Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Hjemvisning af varemærkesag om AVANT Denmark grundet modpåstand om manglende brug 16.10.2024 Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Hjemvisning af indsigelsessag om varemærket THINK POSITIVE grundet nyt krav om dokumentation for brug 23.06.2017 Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Varemærket JUMPMAN opretholdes da modstående EU-varemærke JUMP ikke dokumenterede reel brug i Fællesskabet 12.04.2016 Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Nægtelse af varemærkere registrering for BO BEDRE til ejendomsmæglervirksomhed grundet mærkets velkendthed 06.06.2003 Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Nægtelse af varemærket BO BEDRE for ejendomsmægler- og arkitektvirksomhed grundet mærkets velkendthed 06.06.2003		

§ 12 Processen: administrativ ophævelse, adgangen for enhver og bevisførelse for Ankenævnet

Den administrative vej er hovedsporet. Efter [§ 34, stk. 1](#) kan **enhver** efter registreringsprocedurens afslutning begære en varemærkere registrering erklæret ugyldig eller fortabt mod betaling af gebyr. Begæringen kan efter [stk. 3](#) rettes mod alle eller en del af varefortegnelsen. Proceduren er udbygget i [§ 27 i bekendtgørelse om ansøgning og registrering m.v. af varemærker](#), hvorefter styrelsen kan behandle flere begæringer under ét, suspendere sideløbende begæringer og skal underrette indehaveren med adgang til at udtale sig. For internationale designeringer gælder [§ 28](#) tilsvarende.

Der kræves ingen retlig interesse. Det blev udtrykkeligt fastslået i [AN 2002 00016](#) (EURO FOOD), hvor mærkeindehaveren gjorde gældende, at modparten savnede retlig interesse, fordi modparten ved dom var blevet forbudt at bruge navnet. Ankenævnet afviste: bestemmelsen giver "enhver" ret til at begære administrativ ophævelse. Samme sag afviste, at en formel **fornyelse** af registreringen under sagsforløbet indebar nogen materiel stillingtagen til brugspligten – fornyelse er en ren procedure for at bevare rettigheden.

Bemærk begrænsningerne i [§ 34, stk. 5-7](#): verserer en domstolssag om registreringen, kan der ikke fremsættes begæring, og rejses sag undervejs, sættes den administrative behandling i bero. Parterne kan omvendt til enhver tid anlægge sag om spørgsmål omfattet af ophævelsesbegæringen.

Bevisførelse for Ankenævnet. Klagen skal efter [§ 8 i bekendtgørelse om Ankenævnet for Patenter og Varemærker](#) angive klagerens anbringender og beviser, og vil klageren påberåbe sig ikke tidligere fremførte

beviser, skal disse angives i klagen. Klagegebyret for varemærkesager er 4.000 kr. Under den mundtlige forhandling er adgangen til nye beviser derimod snæver, jf. § 18 – nye anbringender eller beviser tillades kun undtagelsesvist, hvis nævnet finder det "undskyldeligt", at de ikke tidligere er fremkommet.

I praksis er nævnet dog relativt åbent over for supplerende materiale i skriftlige sager. I 24-08043 (NIRO) blev tre supplerende bilag med i alt 186 siders materiale realitetsbehandlet, selvom modparten protesterede mod, at den sene fremlæggelse skyldtes GEA Groups egne interne forhold – materialet ændrede blot ikke resultatet. Tilsvarende førte omfattende nyt materiale for nævnet til gennembrud for indehaveren i AN 2017 00018 (ARKO) og for indsigeren i AN 2002 00056 (BO BEDRE). En brugspligtsag er derfor sjældent tabt, før ankeinstansen har set det fulde materiale – men det er dyrere og mere usikkert end at gøre det rigtigt første gang.

Aktuel gebyrændring: ved lov nr. 1 af 30. december 2025 om ændring af patentloven og forskellige andre love er gebyret for begæring om administrativ ophævelse efter § 60 c, stk. 2 hævet fra 2.500 kr. til 3.000 kr. med ikrafttræden 1. januar 2026 – begrundet i, at gebyrerne ikke har været reguleret siden 2011. Ændringen er endnu ikke konsolideret ind i lovbekendtgørelsen. Indsigelsesgebyret er hævet tilsvarende.

LOV	Varemærkeloven § 34, stk. 1, 3, 5-7	Varemærkeloven § 60c, stk. 2
PRAKSIS	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · NIRO mod NVIRO: Ankenævnet stadfæster afvisning af indsigelse, da brugspligt ikke var dokumenteret	
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Opretholdelse af varemærket ARKO for barberingsprodukter trods begrænset salg	
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Nægtelse af varemærkere registrering for BO BEDRE til ejendomsmæglervirksomhed grundet mærkets velkendthed	
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Administrativ ophævelse af figurmærket EURO FOOD på grund af manglende brug	

§ 13 Sammenfatning: hvad der afgør en brugspligtsag i praksis

Praksis fra Ankenævnet for Patenter og Varemærker over godt 25 år tegner et bemærkelsesværdigt konsistent billede: **brugspligten er streng på kvaliteten af beviserne og mild på mængden af brug.**

De fire spørgsmål, der reelt afgør sagerne, er:

- Er materialet dateret og placeret i den rigtige periode?** Udaterede kuverter (PLUS Forsikring), fakturaer dateret efter anmodningen (PREH BLUECOMM) og bilag fra 2012, 2013, 2023 og 2024 i en sag om 2017-2022 (NIRO) er værdiløse – uanset hvor overbevisende de ellers måtte være.
- Vender brugen udad mod markedet?** Interne varenumre og indkøbt emballage (COMPANY'S), domæne-omdirigering (BILLIGSPORT), house mark og binavn (Havremøllen, NIRO) samt kataloger som selvstændig vare (OMEGA) falder alle uden for.
- Kan brugen henføres til de konkrete varer?** Overbegrebet følger ikke automatisk med. SMIL overlevede ikke som "chokolade", TRYGG HANSA ikke som "forsikringsvirksomhed", og OMEGA ikke som bred varefortegnelse fra 1951. Resultatet er som regel **delvis** ophævelse efter § 31, hvor varefortegnelsen skæres ned til det dokumenterede.
- Er hindringen ekstern?** Rimelig grund efter § 10 c, stk. 1 rummer importforbud, krigshandlinger, manglende myndighedsgodkendelse og fabriksbrand – ikke forretningsstrategi. TERTIANUM er den

definitive markering: ti års passivitet før konflikten, ingen forberedende skridt i Danmark, fortsat brug i Schweiz – ophævet i sin helhed.

Omvendt viser ARKO, GULD TÅ og TRYGG HANSA, at **tærsklen for mængde er lav**, når de øvrige betingelser er opfyldt: ca. 950 solgte enheder over fem år, salg gennem én importør til et nichemiljø, eller annoncering for godt 200.000 kr. rettet mod ejere af svenske fritidshuse er alle reel brug. Det afgørende er, om brugen er **handelsmæssigt begrundet** frem for symbolsk.

For EU-varemærker forskydes billedet: her måles mod hele Unionen, og en angriber, der støtter sig på et EU-mærke, risikerer at tabe alene på sin egen brugspligt – som Nike demonstrerede i JUMPMAN og NVIRO i NIRO-sagen, hvor forvekslingsvurderingen slet ikke blev nået.

Endelig er den processuelle lære klar: brugspligtindsigelsen skal fremsættes **for styrelsen**, ikke først for Ankenævnet, med mindre man vil acceptere en hjemvisning og et tabt år (THINK POSITIVE, AVANT Denmark). Og enhver kan angribe et ubenyttet mærke – der kræves ingen retlig interesse (EURO FOOD), blot 3.000 kr. i gebyr fra 1. januar 2026.

Afgrænsning: nærværende oversigt dækker alene brugspligten. Krænkelses- og forvekslingsspørgsmål samt parallelimport behandles under [varemærkeret](#), mens de øvrige immaterialretlige discipliner findes under [ophavsret](#), [patentret](#) og [designret](#).

LOV	Varemærkeloven § 10c, stk. 1	Varemærkeloven § 25, stk. 1	Varemærkeloven § 31
PRAKSIS	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · NIRO mod NVIRO: Ankenævnet stadfæster afvisning af indsigelse, da brugspligt ikke var dokumenteret		
	02.12.2025		
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Hjemvisning af varemærkesag om AVANT Denmark grundet modpåstand om manglende brug		
	16.10.2024		
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Ophævelse af varemærket TERTIANUM på grund af manglende brug trods påberåbt paneuropæisk strategi		
	01.08.2023		
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Opretholdelse af varemærket ARKO for barberingsprodukter trods begrænset salg		
	08.02.2018		
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Administrativ ophævelse af varemærket BILLIGSPORT på grund af manglende reel brug		
	06.11.2017		
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Hjemvisning af indsigelsessag om varemærket THINK POSITIVE grundet nyt krav om dokumentation for brug		
	23.06.2017		
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Varemærket JUMPMAN opretholdes da modstående EU-varemærke JUMP ikke dokumenterede reel brug i Fællesskabet		
	12.04.2016		
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Ankenævnet for Patenter og Varemærker stadfæster afslag på ophævelse af varemærket Havremøllen grundet manglende forvekslelighed		
	12.12.2011		
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Stadfæstelse af delvis ophævelse af varemærket COMPANYS grundet manglende reel brug for varer i klasse 16 og 25		
	27.09.2011		
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Varemærkesag om TRYGG HANSA: Reel brug og 3-måneders-reglen ved administrativ ophævelse		
	27.10.2009		
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Sag om brugspligt og delvis ophævelse af varemærket OMEGA på grund af manglende dokumenteret brug		
	30.04.2008		
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · PREH BLUECOMM og BLUECOM: Forvekslelighed og betydningen af et varemærkes velkendthed		
	30.11.2006		
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Administrativ ophævelse af varemærket SMIL som følge af manglende brugspligt		
	22.12.2005		
	Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Administrativ ophævelse af figurmærket EURO FOOD på grund af manglende brug		
	02.06.2003		

Ankenævnet for Patenter og Varemærker · Ophævelse af figurmærket PLUS Forsikring grundet manglende reel brug	05.11.2002
Ankenævnet for Patenter og Varemærker · GULD TÅ-varemærket opretholdt trods ophævelsesbegæring – brugspligt dokumenteret via fakturaer og kundeerklæringer	30.06.2000

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Varemærkeloven § 10c	stk. 1	Varemærkeloven § 10d	
Varemærkeloven § 21	stk. 1	Varemærkeloven § 25	stk. 1-3
Varemærkeloven § 31		Varemærkeloven § 34	stk. 1
Varemærkeloven § 35			

MATERIALE Citerede afgørelser

29 afgørelser

ANKENÆVNET FOR PATENTER OG VAREMÆRKER · NÆVN / KLAGEINSTANS			29
02.12.2025	NIRO mod NVIRO: Ankenævnet stadfæster afvisning af indsigelse, da brugspligt ikke var dokumenteret		24-08043
17.09.2025	Dantech ApS' indsigelse mod varemærket DSI DANTECH afvist – dokumentation for brugspligt og ibrugtagen ret til DANTECH utilstrækkelig (AN 2024 00010)		24/06719
25.03.2025	Stadfæstelse af delvis ophævelse af varemærket MEDEX grundet brugspligt		24/06625
16.10.2024	Hjemvisning af varemærkesag om AVANT Denmark grundet modpåstand om manglende brug		24/03188
01.08.2023	Ophævelse af varemærket TERTIANUM på grund af manglende brug trods påberåbt paneuropæisk strategi		22/12715
27.02.2019	Indsigelse mod varemærket THINK POSITIVE grundet forvekslelighed med det ældre varemærke Think!	AN 2018	00015
08.02.2018	Opretholdelse af varemærket ARKO for barberingsprodukter trods begrænset salg	AN 2017	00018
19.01.2018	Administrativ ophævelse af varemærket CCDK: Manglende bevis for reel brug af EU-varemærke	AN 2017	00010
06.11.2017	Administrativ ophævelse af varemærket BILLIGSPORT på grund af manglende reel brug	AN 2017	00007
23.06.2017	Hjemvisning af indsigelsessag om varemærket THINK POSITIVE grundet nyt krav om dokumentation for brug	AN 2016	00022
12.04.2016	Varemærket JUMPMAN opretholdes da modstående EU-varemærke JUMP ikke dokumenterede reel brug i Fællesskabet	AN 2015	00025
24.02.2015	Administrativ ophævelse af varemærket "L'ITALIANA pasta ZARA" grundet manglende reel brug	AN 2014	00026

25.04.2013	Delvis ophævelse af varemærket CENTER grundet manglende reel brug	AN 2012 00026
12.12.2011	Ankenævnet for Patenter og Varemærker stadfæster afslag på ophævelse af varemærket Havremøllen grundet manglende forvekslelighed	AN 2011 00014
27.09.2011	Stadfæstelse af delvis ophævelse af varemærket COMPANYS grundet manglende reel brug for varer i klasse 16 og 25	AN 2010 00007
27.10.2009	Varemærkesag om TRYGG HANSA: Reel brug og 3-måneders-reglen ved administrativ ophævelse	AN 2009 00003
30.04.2008	Sag om brugspligt og delvis ophævelse af varemærket OMEGA på grund af manglende dokumenteret brug	AN 2007 00019
30.04.2008	Administrativ ophævelse af figurmærket OMEGA på grund af manglende brugspligt for dele af varefortegnelsen	AN 2007 00020
30.11.2006	PREH BLUECOMM og BLUECOM: Forvekslelighed og betydningen af et varemærkes velkendthed	AN 2005 00055
22.12.2005	Administrativ ophævelse af varemærket SMIL som følge af manglende brugspligt	AN 2005 00003
21.12.2004	Administrativ ophævelse af varemærket LIVING grundet manglende dokumentation for reel brug	AN 2004 00006
21.12.2004	Administrativ ophævelse af varemærket LIVING OF SCANDINAVIA grundet manglende dokumentation for brug	AN 2004 00007
06.06.2003	Nægtelse af varemærkere registrering for BO BEDRE til ejendomsmæglervirksomhed grundet mærkets velkendthed	AN 2002 00056
06.06.2003	Nægtelse af varemærket BO BEDRE for ejendomsmægler- og arkitektvirksomhed grundet mærkets velkendthed	AN 2002 00057
02.06.2003	Administrativ ophævelse af figurmærket EURO FOOD på grund af manglende brug	AN 2002 00016
05.11.2002	Administrativ ophævelse af figurmærket "PLUS Forsikring" som følge af manglende dokumentation for reel brug	AN 2001 00073
05.11.2002	Ophævelse af figurmærket PLUS Forsikring grundet manglende reel brug	AN 2001 00074
29.11.2000	Dokumentation for reel brug af varemærket GALLERY fører til opretholdelse af registrering	AN 1998 00893 (V 11/98)
30.06.2000	GULD TÅ-varemærket opretholdt trods ophævelsesbegæring – brugspligt dokumenteret via fakturaer og kundeerklæringer	AN 1999 00002